

Ahti Keinonen

12.-18.4.

#punkalaitumelaiset

12.4.

Hei! Olen Ahti Keinonen ja on minun vuoroni aloittaa 12.-18.4. viikko. Synnyin Oriniemessä toukokuussa 1944, tuolloin oli maaseudulla eläminen kovin alkeellista ja puutetta oli kaikesta. Silti lapsuus tulee aina mieleen, minun ikäisiä "kakaria" Ollilan kulmalla ei ollut kuin pari tyttöä. Ollilassa oli Tarkka niminen narttu koira, sen kanssa olin HYVÄÄ kaveria.

Polkupyörällä opettelin ajamaan, pyörä oli vanha miesten mallia, talutin sen mäen päälle ja sitten siitä rungon välistä ajaen laskin mäen alas. Siitä se lähti. Koulunkäynnin aloitin syksyllä 1951. Matkaa oli kouluun noin pari kilometriä. Viidennen luokan aloitin tätini Saiman luota.

Kerroin tuosta Tarkka-koirasta, oli tuolloin kevät ja olin taas koiran kanssa, siihen tuli sitten vieras ajokoira, se rupesi hyppimään tarkan selkään, no minä aloin sitten hätistämään sitä pois, no sain koira ajettua vähän matkaa ja palasin tarkan luokse, ajokoira palasi takaisin ja hyppäsi takaapäin minun hartioille ja puraisi poskeen, tuon kun Tarkka näki niin kyllä sai koira lähdön. Toukokuussa 1959 sitten koulu päättyi kansalaiskouluun. Ollilassa kävin aika ajoin töissä ja Paavo pyysi heille myös asumaan. Rippikoulun kävin sitten sieltä, vuonna 1962 ajoin moottoripyörä kortin, se suoritettiin Vammalassa.

Tuohon aikaan oli monen nuoren halu päästä linja-auton rahastajaksi, sinne myös sitten pääsin. Alkuun oli pitkiä työaikoja, 14.5 tuntia päivässä. Työvuoroja oli eri reiteillä monia. Turut Tampereet ja Helsingit tuli tutuiksi. Laitan kuvan, se on Liitsolan raitilta, taas on jotain vikaa pyörässä. Näin alkuun, huomenna lisää.
Terveisin Ahti.

13.4.

Hei! HYVÄÄ tiistaipäivää, tämän päivän postausta laitan Turusta käsin. Tarina jatkuu, oltiin helmikuun puolessa välissä vuonna 1964. Armeija kutsui palvelukseen, saavuin Säkylän Huovinrinteelle, alkoi "miesten koulu". Olin ensimmäisessä alokasryhmässä, tultiin uusiin kasarmeihin. Vanhat kouluttajat ja sotilaat oli tullut Huovinrinteelle edellisenä syksynä. Kevät meni virkeissä tunnelmissa, aiemmin talvella oli lämpökattila räjähtänyt ja lämpöä oli noin 17 astetta kasarmeissa, aamupesut aina virkisti kun lämmintä vettä ei tullut.

Porsaanharju tuli tunnetuksi kun siellä poteroita kaivettiin, ampumaleireillä käytiin Raasissa, polkupyörä "retkillä" siellä käytiin, kevätsota harjoitukset oli Inkoossa, polkupyörillä sinnekin mentiin. Ensimmäinen levähdys ja yöpyminen oli Turun kasarmeilla, seuraavana aamuna Salon kautta Perniöön, siellä yövyttiin Melassuon mäessä teltoissa, sitten aamusella kohti Inkoota. Inkoon keskustassa oli "sotimisen" jälkeen paraatikatselmus, oli muuten kuuma kevät tuolloin, suuta aina kuivasi, juomavesi oli kortilla. Lomia sai tuolloin nykyiseen verrattuna vähän. Tuolloin oli palvelusaika normaalisti 9 kuukautta, sillä minäkin luulin selviäväni mutta pistivät aliupseeri kouluun ja pääsin siviiliin vasta 1965 tammikuun alussa.

Olin sitten Lauttakylän auto oy:n palveluksessa vielä juhannukseen saakka, viimeinen linja oli Punkalaidun - Tampere - Punkalaidun. Sitten syksyllä pääsin metalli/levyseppä kursseille Huittisiin Kivimäen konepajaan, siellä tehtiin pääasiassa traktorin perävaunuja merkki KIPA, niitä merkkejä minäkin usein laitoin vaunun seinään. Seuraavana keväänä sitten sekin oli ohi ja olin saanut ammatin. Tuolla todistuksella sitten pääsi rakentamaan Turun yliopistollista sairaalaa, nykyinen (u-sairaala). Kerran olin saanut tulipalonkin siellä aikaan, oli lähtenyt hitsauskipinästä, yksi ovenkarmi vähän vaurioitui. Taalintehtaalla oli myös rakentamassa Osuuspankkia. Punkalaitumella ei ollut kuin joitain hätäaputoita tuolloin tarjolla.

Näitä tänään, terveisin Ahti.

Vielä vanhan kansan uskomus, kun viime yö oli plussalla, tietää HYVÄÄ marjakesää!

14.4.

Hei! On keskiviikko, tarinassa eteenpäin.

Kun olin pikku poika, oli Oriniemessä puutarhuri joka aina runoili. Kun lumet sulii niin Niemi tuli. Hän lähti keväisin kaupusteleen kasvien siemeniä. Oli joskus kelkkakelistäkin vihainen. Tiellä oli santaa, lantaa ja sontaa, niemen täytyi kelkkansa kantaa. Runoiluita oli paljon.

Tultiin syksyyn 1965, oli tanssit Pohjoismaiden n.s talolla. Siellä oli myös eräs nuori neito jota hain tanssiin, käytiin Buffetin puolellakin välillä limsalla. Saattamaankin pääsin, mentiin Halkivahan puolelle. Siitä se tapailu lähti ja huomasin että hulppeat poikamiesvuodet on takana. Juhannuksena 1966 sitten vaihdettiin kihlasormuksia Ritvan kanssa. Muutimme asumaan Pourun "aravaan" yhteiselo alkoi. Seuraavana vuonna Sepon päivänä vietimme häitä.

Kuten aiemmin kerroin, oli töiden saanti "laitumella" heikkoa, huomattiin sitten Maaseudun tulevaisuus lehdessä työpaikka ilmoitus. Oy Karl Forsström Ab hakee etumiestä maatilalleen. Vastasin tuohon ilmoitukseen ja näytti että sillä oltiin kiinnostuneita hakemistani kohtaan. Piti olla kokemusta maatilalla kaikista töistä ja myös pajahommista. Yrityksen tilanhoitaja oli minusta sitten kysellyt, kun mainitsin Ollilan, missä olin "kakarasta" asti ollut maataloustöissä. Tammikuussa 1968 tuli sitten haastatteluun kutsu, vaimoni kanssa sitten matkustettiin bussikyydillä Särkisalon Förbyyn. Kartanon pysäkillä sitten kuljettaja meidät jätti ja neuvoi mennä kartanoon, sieltä sitten neuvottiin missä tilanhoitaja asuu.

Edellinen haastateltava

tuli matkalla vastaan hieno puku yllä. Haastateltavia oli ollut yli kolmekymmentä. Tilanhoitaja rouva tarjosi meille haastattelun jälkeen kahvit ja toivotti HYVÄÄ kotimatkaa. Tilanhoitaja kanssa käytiin vielä katsomassa asuntoa mihin sitten muutettaisiin.

Helmikuun alussa tuli sitten Särkisalosta postia...jatkuu huomenna. Viime yö vanhan kansan mukaan, jos oli lämmin tulee hyvä heinävuosi.

Terveisin Ahti.

15.4.

Hei! Ollaan viikkoni puolivälissä.

Postia sitten tuli Särkisalossa, minut oli valittu hakemaani tehtävään, oli kovin mieluinen uutinen. Eräälle kaverille myös valinnasta kerroin, hän kommentoi "voit sinä siellä pari viikkoa olla".

Työt aloitin 19.2.1968, Oy KarL Forsström Ab oli kalkkikaivosfirma jossa tuolloin louhittiin euroopan valkoisinta kalkkia. Yhtiö oli perustettu vuonna 1882. Samaan konserniin kuului myös Lohjan kaivos, siellä oli pitkään johtajana Peter Forsström, eli "kalkkipetteri".

Sotien aikana oli kaivos ym.muissa töissä sotavankeja yli 100 henkeä, kun omat miehet oli sodassa.

Minä kuitenkin palkattiin "pehmeämmän teknologian piriin". Melkein aluksi eli huhtikuun alussa komennettiin 4 vuorokautta kestävälle puimurikurssille jonka Glas yritys järjesti, puimakone purettiin osiin ja sitten koottiin, kurssilaisia oli eri puolilta Varsinais-Suomen vajaa 30 miestä.

Maatilalla oli tilanhoitajan lisäksi 2 traktorin kuljettajaa ja 1 ns. jalkamies, minun lisäksi, pajatöihin minua tuli alkuun opastamaan edellinen etumies. Talvisin aurattiin kylän tiet auki, aamulla jo varhain piti lähteä auraamaan jotta tehtaalle pääsivät töihin, aamuvuoro jo meni kello 6 töihin muut kello 7. Kaivos oli kahdessa vuorossa päättyen klo. 22.00. Iltavuoro ampui lataukset aina ennen vuoron päättymistä, lattiat aina tärisi. Kaivoksesta tuli myös juomavesi taloihin, jos illalla laittoi lasiin vettä niin aamulla oli pohjaan laskeutunut kerros kalkkia. Kaupassa myytiin myös kalkkisuodattimia. Peltoa oli reilu 80 hehtaaria maatyyppi useampaa laatua, joten piti keväällä tietää mitä LOHKOA kulloinkin piti kylvää, oli sokerijuurikasta, kaikkia viljalaatuja sekä rypsiä ja rapsia viljeltiin. Ensin yksi muokkasi, toinen kylvi apulannan ja kolmas kylvi siemenet, minulla oli juurinkaan kylvö annettu, kylvö piti olla viivasuora jotta myöhemmät toimet olivat joustavampia. Puintien ja juurinkaan noston jälkeen kaikki pellot kynnettiin. (Nykyään isännät vähemmän peltoja kyntää.)

Tämä tänään huomenna lisää.

Kolmas yö eli viime yö jos oli lämmin, tulee hyvä viljasato.

Terveisin Ahti.

Yhden kerran osallistuin myös kotokyntykilpailuun, raati antoi 1 palkinnon.

16.4.

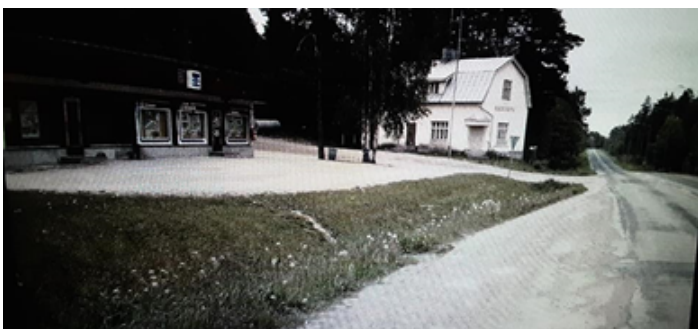
Hei! HYVÄÄ perjantai päivää.

Syksyllä 1967 meille syntyi poika, mutta eli ainoastaan 2 kuukautta ollen sairaalassa koko ajan, hän on haudattu Punkalaitumen hautausmaalle. Taru syntyi ennen joulua vuonna 1968, äitinsä syntymäpäivänä. Tarja syntyi vuonna 1970, oli terve tyttö mutta sairastui sitten suolisolmuun ja menehtyi sairaalassa leikkauksen jälkeen.

Töissä tapahtui: työväki väheni kun työkalusto uudistui, osin luonnollisella poistumalla. Talvisin minä tein metallitöitä, muutaman perävaunun ja pellon tasauskoneita. Lumiaurakin tuli tehtyä sellainen kun kutsuttiin kärkiauraksi, sillä aurattiin jääteitä, ennen kun tuli losseja saarten väliin piti aurata jäälle tiet. Tärkein oli Pettu saari missä oli asutusta.

Vuonna 1982 joulukuun alussa sitten sattui ikäviä. Tapahtui kaivossortuma katkaisten Förbyn rantaan johtavan päätien. Me oltiin menty perjantaina Urjalaan anopin 65-vuotisjuhliin, siellä iltauutisista kuultiin, Särkisalossa on sattunut kaivossortuma. Aamulla sitten lähdettiin kotiin, päätie oli poikki ja vartija tiellä ohjasi kiertotielle mistä kotiin päästiin.

Eräs tuttu pariskunta oli illalla, ennen sattumaa mennyt tapaamaan Särkisalon keskustaan vanhainkotiin tapaamaan rouvan äitiä, viipyivät siellä vajaan tunnin. Palatessaan oli sortuma alkanut, tie oli tumma eivätkä ajoissa huomanneet tiehen tullutta raitoa, auto pysähtyi etupyörien vajotessa raivoon, onneksi autossa oli neliovet ja kuljettaja pääsi takakautta ulos, sitten auttoi rouvaa ulos, häneltä siinä rytäkässä murtui kylkiluita. Hetken kuluttua auto vajosi sortumaan. Myös aikataulun mukaan oli paikkaa kohti saapumassa linja-auto, saunaa lämmittämässä ollut naapuri kuitenkin ehti pysäyttää bussin. Kävin päivittäin ottamassa kuvia alueelta, päivä päivältä tien vieressä ollut kivitalo sortui 70 metriä syvään suostumaan. Valtakunnalliset uutiset tuolloin päivitti sortumaa. Sortuma piti kylää valveilla päiväkausia, kun aina aika ajoin kuului sortuman jylinä, kun sortuma laajeni. Yhtiöllä oli tuolloin myös valmisteilla 100-vuotisjuhlut. Ne kuitenkin sitten peruttiin. Laitan sortumasta muutaman kuvan. Näin tänään terveisin Ahti.

17.4.

Hei! HYVÄÄ lauantaita.

Mennään vuoteen 1988. Oli tulossa kunnallisvaalit.

Minuakin pyydettiin myös ehdokkaaksi, vaaleissa sain toiseksi eniten ääniä Särkisalon valtuustoon, valtuusto sitten valitsi minut myös hallitukseen ja koululautakuntaan puheenjohtajaksi.

Vuonna 1992 vaaleissa kävi samoin, tuolloin Särkisalo oli eräänlainen kokeilukunta, hallitukseen piti valita yli puolet valtuutetuista, samoin lautakuntiin, joita yhdistettiin, oli tekninen, sosiaali ja sivistystoimen lautakunta, viimeksi mainittuun minut valittiin puheenjohtajaksi, tasa-arvo myös tuli mukaan, molempia sukupuolia piti olla kaikissa luottamustehtävissä. Vuoden 1996 vaaleissa kävi samoin, joten ei siitä enempää. Viimeisen kerran asetuin ehdolle 2000 vuonna, tuolloin tuli vielä Varsinais-Suomen maakuntavaltuusto mukaan. Kelan alainen Sosiaalivakuutus lautakunta tuolloin lopetettiin, missä olin myös ollut mukana.

Kesälomat tuli usein vietettyä kotiseudulla, eräänä vuonna oli anoppi ostanut maalia ja minun ne sitten piti sutia ulko seiniin.

Sitten maatalous alkoi olla yhtiömuodoille kannattamatonta ja pellot laitettiin vuokralle. Minut laitettiin kuukausipalkalla ja nimitettiin kiinteistöhoitajaksi. Huomenna vielä, terveisin Ahti.

18.4.

Hei! Viimeinen postaus minulta.

Vuonna 2005 itsenäisyyspäivänä tasavallan presidentti myönsi minulle Suomen Valkoisen Ruusun 1 luokan mitalin kultaristein. Sairauden takia en enään asettunut vaaleihin ehdolle. Vuonna 2010 huhtikuun lopulla jäin sitten eläkkeelle. Olin ollut yhtiön palveluksessa yli 42 vuotta.

Kaivostoimintakin oli päättymässä, olivat 530 metrin syvyydessä. Syvemmälle meno olisi tullut kannattamattomaksi. Eläkepäivät kului oman kiinteistön hoidossa, pihatöitä oli paljon, kukat oli mieliharrastus. Joulupukkina vielä kävin yhtiön eläkeläisille jakamassa joulupaketit, viime jouluna en ollut enään. Sitten ajattelin että muutakin vielä pitäisi elämässä olla, mentiin vaimon kanssa Eläkeliiton tilaisuuteen, eikä kauaakaan kun huomasin olevani Särkisalon yhdistyksen puheenjohtaja. Vuonna 2017 oli yhdistyksen 40 vuotisjuhlat. Siinä meni lakisääteiset 6 vuotta, kun pääsin eroon ja sain puhutuksi uuden vetäjän.

Matkanvetäjän hommissa tuli oltua, ja reissuja tehtiin.

Pari vuotta kului ja olin taas puheenjohtaja, nyt pääsee helpommalla kun on tuo ikävä korona vainonnut jo yli vuoden. Kevätkokous oli viime kuun lopulla etänä.

Kiitos kun olette jaksanut näitä lukea. Ahti.

